

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

D[omi]nica s[e]c[und]a p[ost] pasca.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

te filij dei erim? p fide vt dicit Gal. iij. r mo-
tem eterna euadem? r vita eterna atq; bea-
titudine sequemur. Quod nobis presta-
re dignetur etc.

Dñica scda p^o pasca. I. Ser. LXIII

Ego sum pastor

bonus **Ioh. i.** Quauis deus
omnipotens ab initio mundi im-
rabilis in maiestate sua apparuit in vnuer-
sa reru pductione iuxta illud **Ps. Mira-**
bilia opa tua dñe. ac p h oñderit sufficient
potentiã suã. sapientiã r bonitatẽ. tñ qz hõ
ex puaricatione diuinoz mädatoz sic fuit
infectus. vt nec attederet dei potentiã per
memoriã. nec sapiam p rone. nec bonitatẽ
p voluntatẽ ppiã. vñ qsi oblit? tantoz bo-
noz. derereliquit factorem suum. et recef-
sit a deo saluari suo. Juxta illud Deute-
ronom. xxxij. Deum qui te genuit dereli-
quist. et oblitus es domini creatoris tui.
Sz quia scriptũ est. qz altissim? benignus
est sup ingratos. Qd ex eo paruit. qz licz vi-
disset hoiez sic ingru. bñficia sua sibi ñ sub-
traxit sz auxit r cumulauit. Hã qz homies
nõ curabãt opus creationis venit fil? dei
vt impenderet op? recreatiõis seu repara-
tionis hũane. vt sic saltẽ hoies maioribus
bñficijs pueri. bõitatẽ dñã sup se aggeret
r eũ velut bonũ pastorem amarent. Apro-
pinquãz igit passioni dñis. vt aias suozuz
discipuloz ad se amandũ erigeret comen-
dans bonitatẽ suãz dicit. Ego sum pastor
bonus. In qbz sbis describit bonitas di-
uina qntũ ad impensãz homi pietatis de-
mentia. Impendit aut diuina bonitas hoĩ
triplicẽ bõitatẽ seu pietatẽ fm triplex op?
sue bonitatis. Hã triplex e eius opus ma-
xime pietat. videlicz opus creatiõis. opus
recreatiõis. et opus glorificatiõis. Scdm
hoc tria sunt p considerãda in sbis pmissis q
diuina pietatẽ comendãt. Primo itaq; cõ-
mendat diuina bonitas q ad et? essentialẽ
entitatẽ r h p opus creationis. cũ dicit Ego
sum. Scdo comendat et? immesa bõitas
q ad eius inestimabile caritatẽ. r h p opus
recreatiõis. cũ dicit pastor. Tertio comen-
datur et? infinita bonitas. quo ad et? ppe-
tuã r interminabile iocunditatẽ. cũ dicit bo-
nus. Quo ad pmiũ op? de? dicit bonus. quo
ad scdm melior. q ad tertiuũ oprim? In oi-
bus aut simul p considerãt apparet bon? Jo

de se dicere pot. Ego sum pastor bon? etc.

Dixi primo

q in sbis pmissis comenda-
tur diuina bonitas q ad et? essentialẽ entita-
tatem. r h ex ope creationis. cũ dicit. Ego
sum. Nulla creatura pot dicere veracitẽ istud.
Ego sum pter solũ deum. cui hoc pprie cõ-
uenit. vt dicat. ego sum. rone triplici. p
mo ratione immutabilitatis. qz i essendo
sp idẽ ipse est. r immutabil est. **Ps. Tu aut**
idem ipse es. Tñ ipse dicit. Ego deus r non
mutor. r Jaco. s. Apud quẽ nõ est trãsmu-
rãtio. Hoc ofitetur balaam Num. xij. di-
cens. Nõ est deus qsi hõ vt menna. nec
filius hois vt mutetur. Tñ Permenides
phs dicit. q de mobile orbem rotat. sz se
immobile pseruat. Istud pz in Efan. de
q dicit Heb. xij. q locũ pnie non inuenit qz
cũ lacrimis qserit Gen. xxvij. Et de anubz
ocho. ij. Bach. ij. dicit Rogabat deũ a q non
erat misericordiaz psecutus. Sz di. nõne Die-
re. xvij. dicit ex psona dei. Si impia egerit
pniã sup pctõ suo agam r ego pniã su-
per malo qd cogitauit sibi. Et itez Ezech.
xxij. Quacuq; hora pctõr ingemnerit om-
nũ iniquitatũ suãz non recordabor. Ad qd
rñ deo. q ista mutatio nõ e in deo. sz i boie
sic mutato. Tñ volũtas diuie pdestinatio-
nis final? semp eadẽ manet qntũcuq; boie
volũtas mutet. Dicendũ q deus mutat
sniam. sed p siliũ nuncq. Per hũc modũ lo-
quit Amb. de pe. di. s. Nouit deus mutare
sniam sz interlocutoriã pñitĩ iusticie si ru-
noueris mutare vitã et mutare delictum.
Scdo deo puenit esse pprie. ppter et? omni-
potentiã. q de nihilo pot aliqd facere. r ab-
iectũ glorificare. sicut ipse de se dicit. Iste
ps. Ego sum de? r nõ est alter. formãz lu-
cem r creans tenebras. Tertio puenit sibi
pprie esse rone sume benignitat. quã ofidit
in dimittendo culpã r cõferendo gratiam
Ista xliij. Ego sum q deleo iniquitates tuas
ppter me. Puius aut entitat. pmo apparet
magñũ bñficiũ in creatiõẽ. vbi deus dedit
esse nature. Hã licz ad poteriã pñer crea-
re. bonitat. tñ est poteriã mouere r eã ope-
ri applicare. Tñ Aug. dicit. qz iõ nos sum?
qz de? bon? e. r in qntũ sum? boni sum? Et
ad idem dicit Damasc. lib. ij. c. ij. Quia bo-
nus et supbonus est de?. nõ est pcrempus
suũ pñus r contemplatiõẽ. sed supbabũ dã-
tiã pietatis r bonitatis mor? attemptauit

Dominica secunda post Pasca

vt cuilibet generi beneficeret vt sua boni-
tate participaret. **Hec ille.** Et q̄b̄ ifero q̄
op^o creatōis hūane lz sit op^o potētie diuine.
q̄ntū ad hoc q̄ tantā creaturā ex nihilo fe-
cit. n̄ est opus benignitatis diuine. q̄ ad h̄ q̄
eam sine meritis p̄cedentibus dignat^o est fa-
cere. z cuncta p̄pter hoīem creare z conde-
re in mūdo q̄ etiā de^o nō tam mirabiliter q̄
delectabiliter p̄pter hoīem creauit. sic vt p̄
illa deū cognosceret z amaret. **Uñ Aug^o.**
1. p̄f. c. vi. dicit. Celum z t̄ra z oīa q̄ in eis
sunt. ecce vndiq̄z mihi dicūt vt te amē. nec
cessant dicere hoībo vt sint inexcusabiles.
Rom. i. Et q̄ p̄sequer infero q̄ hūanū ge-
nus marie obligat ad amandū deū etiā su-
pra angelicā naturā. q̄d p̄z ex eo q̄ nulli
angeloz tanta b̄nificia in creatōe sunt col-
lata vt homi. Hā angeli h̄nt esse pulchrū.
q̄ spirituale t̄m. sed hoīes spūale z corpō-
rale. Angeli creati sunt p̄pter deū. Creati
re aut nō p̄pter angelos. sed p̄pter hoīes. et
ita hoīes maioris sunt dignitatis. q̄ creati
p̄pter deū. z cū h̄ creature. p̄pter ipos vt sint
qd̄modo d̄nt creaturaz. z solū recognō-
scat d̄m deū suū. p̄opter q̄d dicit **Du-**
go in li. de arra anie. Magno debito obli-
gata es aīa mea. z multū accepisti. z nihil a-
te habuisti. z p̄ his oībo nō habes q̄d retri-
buas nisi t̄m vt diligas. Hā q̄d dilectione
datū ē nec mel^o nec decēt^o q̄ p̄ dilectionē
repēdi p̄t **Sap. i.** Diligis oīa q̄ fecisti.
Hec ille. S̄ certe pugnat p̄tra multos oz
do iste. q̄ creaturā p̄ creatore diligit. et nō
solū vt nō d̄nent creature vt d̄nt sed etiam
subiiciunt sibi vt serui. sic supbi q̄bo d̄nt
diabolus. Auari q̄bo d̄nt terra. luxuriosi
q̄bo d̄nt p̄riū corpus. Et de his vey ē q̄d
dicit **Sapientia.** Creature in odiū homi fa-
cte sunt. q̄d t̄c fit q̄n eis hō aburit. **S̄**
dices. et q̄ in odiū homi facte sunt. q̄ ho-
mo nō peccat ex se s̄ ex illis creaturis. **Rū-**
deo fm̄ Holgot sup li. **Sap. c. xiiij.** q̄ nō ē
imputandū creaturis. nec b̄ntari vt speciei
creature. si hoīes i amore mūdanoz p̄tra
honorē dei figant. s̄ impurādū est ho-
mini q̄ male vtit creaturis. **Uñ Aug^o.** in li.
de vera religio. c. xviij. dicit. **Hec aq̄ ma-**
lum nec aīal malū q̄d in aere viuit. Hā iste
sube bone sunt in se. s̄ malū est volūtaria
p̄cipitatio in aq̄ z suffocatio quam mersus
parit. **Silus ferreus alia parte q̄ scriba-**
mus. alia parte q̄ delectam^o fabricat^o ē i suo

genere pulcher z ad vsum n̄m accōmoda-
tus. Et si q̄s eadē parte scriberet q̄ delect
z ea velit delere q̄ scribit. nullo mō stiliū ma-
lū fecerit. s̄ ipm̄ factū in re incurpat. **Hec**
Aug. Et p̄ h̄ tollunt excusatiōes q̄rūdā in
p̄tis dicētiū z allegatiū iterdū carnis. p̄rie
fragilitatē eos ipellere ad p̄ctm̄. aut iterdū
diabolū eos cogere ad peccādū. Quibz re
spōdeo q̄ nullū horū cogit eos peccare. s̄
ipimet sunt cā p̄cti efficiēs. Hāz fm̄ **Hol-**
got vbi sup. **Cōcupiscētia in carne nō ne-**
cessitat aliquē ad p̄ctm̄. licet b̄n incitat. z h̄
p̄ peccato p̄mi parentis. est t̄m in voluntate
sua si velit vt possit ei resistere. **Sed di-**
q̄re deus mel^o sine tali incitāmēto nō crea-
uit hoīes. **Rū deo fm̄ Bre. li. ix. mora. c. viij**
Ex hoc iō fecit. ne hō in supbia eleuet ex p̄-
sumptiōe securitatis. vt dū pulsata trepi-
dat. in solo auctoris adiutorio robustius
spem figat. Hec ille. **Silr diabol^o non co-**
git ad p̄ctm̄. Quia dicit Berrū. sup cantica
Emone. lxxviij. Impulsor hoīs diabol^o est.
impulsor mundus. impulsor hō. Quis est
iste hō si q̄ris. Quisq̄ sui. noli mirari. **Uñ**
q̄s adeo impulsor hō sui est et suimet p̄cipi-
tator. vt nō sit q̄d in altero pulsoze formi-
des. si ipē p̄rias a te contineas manus tu-
as. sensus tuos. Hec ille. Et t̄m de p̄mo.
Diri secūdo q̄ in ver/ **B**
bis p̄missis cō/
mendat diuina bonitas q̄ ad ei^o immensaz
caritatē. p̄ quā hoīem recreauit. cū d̄z **Pa-**
stor. **Juxta illud.** **Pauit eos in innocentia**
cordis sui. Dō enī creat^o fuit i innocentia.
s̄ cito eā amisit z ea longo tpe caruit. Uñ
q̄si mult^o mūbo annoz famē ipius pass^o ē.
Juxta illud. **Famē patient^o vt canes. Ue-**
nit ḡ fil^o dei z attulit panē angeloꝝ Joh.
vi. quo reficit orbē terraz. Et h̄ t̄c. q̄n vir-
tute passiois sue satiauit aīam esurientem
bonis. Tūc ei esuriētes z sitiētes i q̄bo aīa
p̄ expectatiōe salutis defecerat. sed ētes i re-
nebris z i ymbra mortis inferni. vincros in
mēdictate z ferro impleuit bonis. Uñ me-
rito dici p̄t pastor. q̄ sic ouē p̄ditam p̄rijs
humeris in cruce impositā reportauit ad
caulas eccl̄ie militantis. z eā saturauit om̄i-
bus delicijs spūalium gaudioꝝ. z ē istud
beneficiū caritatis diuine erga hoīes. mar^o
q̄ p̄mū. q̄ est speciale homi. sic q̄ nulli al-
teri. Hā angeli mali nō sunt recreati. s̄ t̄m.
hoīes. sicut dicit Damafce. li. ij. c. iij. Quod

hoibz est mors angelis est casus. Un̄ sicut
 hō post mortē est insanabil: sic demōes p̄
 lapsum. **Jo. Ps.** recolens istud bñficiū di/
 cit. **Benedicātia mea dño. z noli obliuisci**
oēs retributiōes eius. Et seq̄tur. Qui sa/
nat oēs infirmitates tuas. Et q̄ infero q̄
hō maxime d̄z z specialr̄ amare deū. z spe/
cialiter vitare ei⁹ offensam q̄ talit̄ sanat eū
Un̄ Ps. dicit. Nō fecit talit̄ om̄i natōi. Et
vere nō fecit alicui. cui sic puideret de mul/
tiplicibz remedijs. sacris. indulgentijs. q̄
bus sanari possunt. Magnitudo aut̄ di/
uine caritat̄ in recreatiōe hūana apparuit
hoc q̄ nō q̄litercūq̄ recreauit sed sic bon⁹
pastor dedit aīam suā p̄ ouibz suis. z istud
est signū excellēssime caritat̄. iuxta illud
Job. xij. Maior ē hac dilectionē nemo h̄z
nisi vt aīam suam ponat q̄s p̄ amicis suis.
Et q̄ p̄z dignitas aīe hūane. q̄ sic placita
fuit deo. q̄ p̄ eo posuit aīam suā. Juxta il/
lud Sap. iij. Placita erat deo aīa illi⁹. p̄
pter h̄perauit illū educere de medio iniq̄
tarū. ¶ Apparet aut̄ p̄ciositas aīe n̄re
ex tribz. Ex ei⁹ dolorosa amissioe. Ex ei⁹ di/
ligenti inq̄sitione. Ex ei⁹ carissima redēpti/
one. Primo p̄z ex eius dolorosa amissioe.
Sapiens enī nō dolet multū de amissioe
rei parue. t̄ps aut̄ sapia dei p̄ris p̄ de do/
lore monstrauit de amissioe paucay aīarū
q̄ sitorū aurū arabie pdidisset. Nā inlata
lenta auri suo t̄pe pdita sunt. ciuitates cō/
buste z destruce. p̄ q̄b̄ xpm̄ nullaten⁹ legi/
mus fleuisse. Sed certe de pditione aīaz
paucay legi fleuisse. vt d̄z Lu. xij. Vidēs
ciuitatē fleuit sup̄ illā. Glo. plangit reprob⁹
q̄ nesciebāt etiā cur plangebant. sed exulta/
bant in rebz pessimis. Pater ḡ q̄ xps̄ amat
aīas. Juxta illud Sap. xij. Parcis etiā oi/
bus q̄ tui sunt dñe q̄ amas aīas. Secūdo
idē p̄z ex ei⁹ diligenti inq̄sitione. Sapiens
enī nō multūz curat si pdiderit aliqd̄ vile.
Sed xps̄ i remotissimis partibz aīam q̄si/
uit. xxxij. annis laboriose in paup̄tate z la/
boze. Narrāt fabule q̄ Orpheus vxore su/
am q̄siuit vbiq̄. nec eā inuenit donec in in/
fernū descēdisset. Sic xps̄ etiā p̄ redēpti/
one aīaz in infernū descēdit. Ps. Dñe e/
duxisti ab inferno aīam meā. Tertio p̄z h̄
idē ex eius cara redēptione. p̄ q̄ redimēda
videns xps̄ totū mūdūz nō sufficere dedit
sc̄ipm̄. j. Loz. vij. Empti estis p̄cio magno
Et iō ip̄e est solus custos aīaz. cetera. cōmū/

sit famulis vt tp̄alia. Ps. Custodit domū/
 nus aīas sc̄oꝝ suoz. Et Sap. iij. Justoz
 aīe in manu dei sūt. Licet aut̄ sic de⁹ amat
 aīas hūanas. tū valde mirū est q̄ homines
 eas sic vilipendūt. Nā maiorē curā impen/
 dunt fordidis forularibz q̄ aīabz peccari/
 cibz. Un̄ Aug. in quodā s̄mone. Quid vis
 h̄re malū. nō vxore. nō filiū. nō filiā. nō tu/
 nicam. nō caligā. Rogo p̄pone aīam tuam
 calige tue. Sūt aut̄ boīes diuersi erga su/
 as aīas. Nā quidā eas pdūt. q̄daz vendūt.
 q̄dam impignorāt. q̄dā p̄ nibilo dāt. Ven/
 dunt cupidi p̄ diuitijs. exponētes se rapi/
 nis. furtis. piurijs. falsis mercatorijs. vñd
Eccl. x. d̄z. Nihil ē iniquus q̄ amare pecuni/
am. Dicenī z aīam suā venāez bz. Secūdo
aliq̄ aīas suas pdūt vt oīosi. negligentēs.
accidiosi. nō curātes nisi q̄ vna die oradat
z alia succedat. Eccl. xx. Est q̄ pdit aīaz su/
am p̄ ofusione. Tertio aliq̄ aīam suā impi/
gnorant. vt sūt illi q̄ illicite diuitias. delici/
as honores acq̄rūt. vt ad t̄ps bene hēant.
q̄ in senectute nō hntēs q̄ soluerē. q̄ vitam
ofuētā dimittere nō p̄nt. aīas demōnibz
tradūt. z sic pign⁹ pdūt. Sunt z alij q̄ aīas
suas n̄ p̄ se sz p̄ suis impignorāt vt plari q̄b̄
ēz illud. iij. Reg. xx. Custodi virū istū. q̄ si
lapsum fuerit. erit aīa tua p̄ aīa illius. z iō
deberēt curare vt tēpestiue pign⁹ reluerēt
a mutuantē. Quarto aliq̄ aīas suas p̄nibi/
lo dant. vt sūt inuidi. iracūdi. q̄ ceteri pec/
catores aliq̄d̄ p̄ aīabz recipiūt. vt sup̄ bo/
nozes. auari diuitias. luxuriosi delicias. sz
isti nullū delectabile. sed plenū amaritudi/
ne. Et iō de tali d̄z illud. Hester. iij. Tra/
dens me morti et piculo. Considerem⁹ igit̄
tantā dignitatē aīaz n̄raz z eas honore/
mus. z caro p̄cio appendam⁹. Chylus enī
p̄ eis dedit aīam suā q̄ nō dedisset p̄ toto
mūdo. Piere. xij. Reliq̄ domū meā. dimisi
hereditatē meā. dedi dilectā aīam meāz in
man⁹ inimicoꝝ. p̄pter h̄ d̄z Eccl. xij. Bra/
tiā fideiussoris tui ne obliuiscar⁹. Dedit ei
p̄ re aīam suā. Et rancū de sc̄do. ¶ D
ixi tertio q̄ in s̄. p̄. cōmēdat̄
 eius intermiabile iocunditatē. z h̄ quo ad
 opus gl̄ificarōis. p̄zo q̄ sciendū q̄ sz bona
 nature sint bona īfima bona gr̄e sint bōa
 media. nllā tū simplr̄ dicūt bona nisi bōa
 gl̄e. Cui⁹ rō ē. q̄ oīa bona tā nature q̄ gr̄e
 ordinant̄ in bona gl̄e. z sic bona gl̄e cōp̄te

Dominica secunda post Pasca

hendit in se omnia bona **Exo. xxxiiij.** Veni
ostēda tibi omne bonū. De q̄ apls dic. nec au
ris audiuit nec oculi vidit nec in cor hoīs
ascēdit q̄ de p̄parauit diligētibz se. **Et q̄ i**
fero q̄ bona gl̄e sūt marie bona. qz oim bo
noz in se p̄tētia. **Secō** ifero q̄ bona gl̄e
maria sunt z nō cadūt sub merito n̄faruz
passionū. **Istud** p̄z qz finitū ad ifinitū nul
la ē p̄portio. **Uñ** **Ro. viij. d̄z.** Nō sunt cōdi
gne passioēs h̄ p̄tis ad futurā gl̄ozia. **Et**
Cap. iij. d̄z. Om̄ donū z par ē electis ei.
Et q̄ p̄r tertio ifero q̄ p̄mū regni cele
stis nō dat sancti nisi ex liberalitate z acce
ptatōe diuina. **Uñ** dicit **Robertus** bolgot
sup libz sap. c. iij. exponens s̄ram p̄dictā. qz
par ereme beatitudinis q̄ ē futura electis
est donū dei liberalit̄ z sup p̄dignitatē pas
sionū. **Secō** d. ex q̄ sic est q̄ hō ex suis na
turalibz nō p̄t mereri ex p̄digno vitā etnā.
Quero a te. nunqd saltē hō adiutus p̄ gra
tiā diuinā possit eā mereri ex p̄digno. **Uñ**
des ei q̄ sic. **Quia** dicit apls. ij. **Uñ** mo. iij.
De reliq̄ reposita est mihi corona iusticie.
Si ḡ est corona iusticie. ḡ iuste reddit. et p̄
tis ex p̄digno. **Ad** qd̄ r̄ndeo q̄ istud dicitū
intelligit̄ dupl̄r. **Uno** mō q̄ merita hoīs
s̄m valeant naturalit̄ pura q̄ tāta sit boni
tas in natura z suba meriti q̄ ei debeat vi
ta eterna. **Alio** mō q̄ tāta valeat legalit̄ ex
institutione leḡ. **Sicut** praua pecunia cu
p̄t ex natura sui siue naturali valore n̄ va
let tantū q̄ntū vn̄ panis. sed ex institutōe
p̄ncipis tāta valet. **Isto** mō opa n̄ra ex sua
naturali bonitate nō merent̄ vitā etnā de
p̄digno s̄z de p̄gruo t̄m. qz p̄gruū est q̄ ho
mini faciēti s̄m suā potentia finitā des p̄e
mū vite eterne s̄cōm potētiam infinitā. p̄t
etiā dici q̄ opa n̄ra sunt p̄dignavite eterne
ex gr̄a nō ex suba acrus. **Statuit** ei de q̄
bene operās i gr̄a hēbit vitā etnā. **Et** iō
p̄ gr̄am z legē p̄ncipis n̄ri meremur de con
digno vitā etnā. **Et** s̄m hoc d̄z iustū p̄e
mū. qz de constituit̄ debitor ex natura sui
p̄missi nō ex natura n̄ri debiti cōmissi. **Si**
cut dicit maḡ s̄niar li. iij. di. i. c. iij. **Et** q̄ hō
oibz ifero q̄ licet de iuste retribuēt dādo
sancti p̄mia. t̄m p̄siderata insufficiētia meri
toz ipoz in se in relatiōe ad p̄mia etnā. ex
mera bonitate sua eos saluabit. **Iuxta** il
lud **Actū. iij.** **Discō** d̄ni qz nō sum̄ con
sumpti. **Et** apls dicebat. **S̄ra** dei sum̄ id
qd̄ sum. **Et** itez. **S̄ra** dei vita etnā. **Quare**

tuoz aut̄ ostēdunt indignitatē n̄ram ad glo
riā quā de dat sup̄ cōdignū v̄ic̄ impoten
tia nature. q̄ de se ē nuda nō h̄ns aliqd̄ v̄i
placere possit iuxta illud **Dich. vi.** **Quid**
dignū offerā d̄no **Job. xiiij.** **Nō** nat̄ zē. se
quit. **Et** dignū ducis sup̄ eū zē. **Secōm** est
imūdicia culpe. d̄ q̄ **Lu. xv.** **P̄** peccauit in
celū. nō sup̄ dignū vocari. **Tertū** ē insolē
tia negligētie. **Dat. xxiij.** **Lu. xiiij.** **Ruprie**
qd̄ parate sunt. s̄z q̄ inuitati erāt non fue
runt digni. **Quartū** est insufficiētia p̄nie.
qz licet p̄nia n̄ra possit esse digna benigni
tate acceptatiōis z pietate reputatiōis. **Iu**
xra illud **Parth. iij.** **Facite** dignos fructū
p̄nie. nō t̄m est digna eq̄litate retributiōis
vel p̄portionabilitate satisfactōis. **Uñ** rō.
qz passiones breues ad durādū. leues ad
portandū. pauce nūero. parue merito. iō
nō p̄t cōparari ad p̄mia q̄ sunt etnā. vni
uersalia z deliciosa. ad **Titi. iij.** **Nō** ex opi
bus iusticie q̄ fecim̄ sed s̄m misericordiam suā
saluos nos fecit **Thob. ii.** **Si** meip̄m tra
dam tibi in seruū nō ero p̄dignus. qz ḡ nec
digni sum̄. nec digni esse possum̄ nisi i di
gnos dignificet de **Hester. vi.** **Hoc** hono
re dignū est quē retyult honorare. **Jō** nō ē
rogandū qz digni sim̄ sed vt dignos effi
ciat. **Uñ** **Thes. i.** **Dramus** sp̄ p̄ vob̄ vt digne
tur vos vocare vocatiōe sua **Et** **Paral. vi.**
Quia indignū saluabis me s̄m magnā mi
sericordiā tuā laudabo te semper omnibz
diebus vite mee zē.

Dñica scōa p̄ pasca. II. Ser. LXIII

Unus pastor ani

Gma suā dat p̄ oibz suis **Johan. x.**
Et si de op̄s diligit oēm creatu
ra vt d̄z **Cap. xi.** **Dilig** oia q̄ sunt. et nihil
odisti eoz q̄ fecisti. **Uñ** mltō intēsiōri z fer
uentiori caritat̄ affectu diligit gen̄ hūanū
Tanto ei caritat̄ seruiore erga hoiez videt̄
ē accessus. vt q̄ oim alioz q̄ p̄t hoiez crea
uit oblit̄ ip̄i soli mer̄ hōi t̄m intēdat. vñ il
lud. **Alqd̄** de bobz cura ē deo. j. **Loz. ix. q̄**
si di. nō. **Hinc** d̄c̄ **Aug. sup̄ Joh.** **Q̄** oīadi
ligit de q̄ fecit. s̄z inter illa maḡ diligit cre
aturas rōnales. z de ill̄ ea apl̄ q̄ sunt mē
bra vnigēiti filij ei. **Hec** ille. **Signū** autē
huius dilectionis diuine erga homines in
hoc apparet q̄ ei vult maius bonum q̄ ce
teris creaturis. **Et** quo signo vt d̄c̄ **Tho.**
p̄ma p̄me. q. xx. arguit magnitudo amoris.

Cū enī amare sit velle bonū alicui. pstat q̄ q̄ntū est ex pre boni ipsius quod quis vult amato. illū dicit maḡ amare cui mal⁹ bonū vult. **C**ū ḡ deus velit nob̄ summū bonū pstat q̄ nos maxie diligit. Signū autē q̄ vult nob̄ summū bonū apparuit in h̄ q̄ vt nos redimeret dedit vnigenitū filiū suū. cui nō pepcit sed p nob̄ oib⁹ tradidit illū. **Rom. viij.** Cū ḡ nō sit maius signū caritatis intensior q̄ mors p amicos. et xps h̄ fecit merito pōt de eo dici. q̄ ip̄e tanq̄ bon⁹ pastor aiām suā dedit p oib⁹ suis. De tribus sit mērio in h̄ verbo. s. de benignitate nri saluatoris seu creatoris. ibi. bonus pastor. **S**cdo de p̄ciositate redēptōis. ibi. dedit aiām suā. **T**ertio de dignitate hūane p̄ditōis. ibi. p oib⁹ suis. De p̄mo in q̄ de scribit benignitas nri creatoris dicit q̄ bon⁹ est pastor. **I**sta benignitas apparet in multis vt onsum ē in fmone p̄cedēti. **S**z maxime relucet in trib⁹. s. in bonitate instructionis. scdo in bonitate gubernatōis. tertio in bonitate educatōis. **¶** **Q**uantum ad p̄mū dicit bonus m̄gr̄. q̄ntū ad scdm̄ dicitur bon⁹ dñs. q̄ntū ad tertiuū dicit bonus pastor. De p̄mo. s. de bonitate instructionis dicit **Mat. x.** **H**ḡ bone qd̄ boni faciā vt habeant vitam eternā. **L**itea qd̄ sciendū q̄ alie pueri bonos m̄gr̄os eligūt. aliter adoleſcentes seu viri. **P**ueri nāq̄ dicūt illos bonos m̄gr̄os. q̄ eis obreperāt ad volūtātē nō ad vtilitatē. q̄ p̄mittūt eos ocīari et ludere et dices deducere in solacijs. **S**ed certe mali sūt m̄gr̄i tales. qz finaliter sunt ruina et p̄ditio puerorū in senectute. **E**cōuerso ē de m̄gr̄is adoleſcentū q̄ eligūt tales q̄ eos corrigant instruāt. vacare vlt̄ ludere nō p̄mittāt. sed studere in morib⁹ et sciētis cōpellāt. vt p̄ h̄ securi redēſcāt. **P**rim⁹ m̄gr̄ significat diabolū q̄ pest vānis hoīb⁹. q̄b⁹ oīa ad volūtātē et libitū ip̄oz p̄cedit. vt postea eos i inferno eternalr̄ fatiget cruciatib⁹ et penis. **D**uius m̄gr̄i discipul⁹ ille fuit q̄ dixit. **A**īa mea hēs multa bona reposita i annos plimos **Lu. xij.** **S**z qd̄ sequit̄ statū audim⁹. **S**ulte hac nocte repetēt demōēs aiām tuā a te. **E**cce post breue oīū long⁹ labor. **T**al fuit ille q̄ ad breue tps̄ induebat purpura et bisso. et epulabatur q̄ridie splendide. sed tandē sepulc⁹ ē in inferno **Lu. xvi.** **S**cdo m̄gr̄ significat xpm̄ q̄ docet nos vtilia. et nō p̄mittit ocīari ad horam. sed p̄tinue laborare vt

postea eternalr̄ redēſcam⁹ a laborib⁹ **Apoc. iij.** **A**mmo iā dicit sp̄s vt redēſcāt a laborib⁹ suis. **D**ocer at̄ triplicē doctrinā. s. p̄ceptoz **Exo. xx.** **N**ō mechaberis. nō furta facies. nō occides et sic de alijs. **C**ōſiliorū. **S**i vis p̄ſec⁹ eē vade et vade oīa q̄ hēs da paupib⁹. et veni sequere me **Mat. xix.** **T**ertīa superogationū vt illud. **D**are p̄ inimicis vris. bñfacite ill⁹ q̄ oderūt vos. **Et illud.** **S**i q̄s p̄cusserit te ad vnā maxillā p̄be ei et alterā. **Et illud.** **S**i q̄s tollit a te tunicā. da ete palliū **Mat. v.** **Q**̄s facit doctrinā h̄ m̄gr̄i et q̄ vtilis scīa. nō facere alijs qd̄ subimit hō fieri nō vult. **N**ō etiā a nāſa hōi vidē i cor/ de iſc̄p̄tū. **Ro. i.** **N**ihil ḡ difficultat⁹ p̄cipit q̄ vitare solū malū inūgit. **E**t certe si q̄s p̄deret vtiq̄ difficult⁹ ē hoīez occidere q̄ nō occidere. **D**ifficult⁹ ē adulterari q̄ eē castū. **D**ifficult⁹ ē furari q̄ de p̄po rinere. **Q**̄ si q̄ dicat. et si p̄cepta sūt facilia. p̄ſilia tñ difficultia. **Q**uia vendere oīa et dare paupib⁹ vrb̄ **Mat. xix.** **H** ē maxie difficile. **Rū. fm̄ Thō.** in li. de p̄ſec̄tōe vite sp̄ial. c. vij. **Q** dñs nō ea rōne dedit h̄ p̄ſiliū q̄ diuites p̄ſec̄tū esse nō possint aut intrare regnū celoz. s. qz de/ facili nō p̄nt. **U**n̄ de abraā legit q̄ fuit p̄ſec̄tus. et tñ fuit diues **Gen. xxiij.** **S**ilr̄ et dōz a cheus et alij. **E**t q̄ iſero **fm̄ Thō.** q̄ cōſtat diuitē esse p̄ſec̄tū q̄ nō h̄z aiām diuitijs irretitū sed totalit̄ deo p̄iūctū. **U**n̄ **Eccl. xxiij.** dicit. **B**eat⁹ diues q̄ inuicē est sine macula. et q̄ post aurū nō abijt. **D**agne enī p̄tūris diues eē ondit⁹ et p̄ſec̄ta caritate fixus in deo. q̄ ex affectu diuitiaz maliciā p̄cti nō trahit qui p̄ aurū p̄cupiſcēdo nō vadit. nec in diuitijs cōfidendo se extollit. **S**ed certe fm̄ ip̄m pauci sunt tales diuites. **R**ā q̄nto maior ē beatitudo et virt⁹ diuit⁹ talit̄ instituit. tāto mior talit̄ est nūc⁹. **U**n̄ seq̄t. **Q**uis ē h̄ et laudabim⁹ eū. **F**ecit enī mirabilia in vita sua. **V**ere mirabilia fecit qui diuitijs affluentib⁹ cor nō apponit. **E**t si q̄s est talit̄ vere p̄bat p̄ſectus. **S**ed attēdit qd̄ addit iste m̄gr̄ in hoc consilio. **S**i vis in q̄ p̄ſec⁹ esse vade et vende oīa que habes. **T**ria sūt cōſiderāda negociatorū. qd̄. q̄n̄ et q̄mō vendat. **Q**uid vt merces nō membra sua vendat. **I**lla enī vendūt hoīes p̄udātes. quibus carere optime p̄nt. **N**emo vendit aut oculū. manū. pedē et c. **S**ed domū agrū et c. **A**nima autē melior est oculo manū et omnibus membris etiaz gloriſicatio. vt dicit

Domnica secūda post pascha

Augustin⁹. Nescit ergo negociari qui ve-
nales animā exponit. Docet ergo pfectus
magister. vt vendam⁹ quecūq; habemus.
nō quod sumus. Nam quid prodest homi-
ni si vniuersum mundū lucretur. se autem
perdat. Secundo debet scire quando ve-
dat. scz quando plurimū valet. vt tempo-
re nundinaz. Nundine nostre sunt tēpus
presentis vite. in quo vnus cū aqua fri-
gide datus in nomine xpi multum valet.
Ecce nūc temp⁹ acceptabile. ij. **Coz. vi. et**
Act. ij. Tempus vendendi tēpus emen-
di. post mortē vero omnia regna mūdi nul-
lus sunt estimacionis. Tertio scire debet
quō vendat vt det vilius et melius recipi-
at. Sultus mercator qui recipit argenti
marcā et dat marcā auri. Peior qui perdit
mēbra in foro. Pellinus qui animā vedit
pro obulo. Peu quanti hodie p dolos. so-
plicitaciones et fraudes in venditione et
emptione perdit animas p modico p̄cio.
decipientes se mutuo. Secūdo benigni-
tas istius domini apparet in bonitate gu-
bernacionis. Omnia enim cū mansuetudi-
ne et tranquillitate gubernat. **Sapientie. viij.**
Disponit omnia suauiter. Unde Trenoū
ij. Bonus est dominus sperantib⁹ in euz.
Et Haum. i. Bonus domin⁹ cōfortans in
die tribulaciōis. Ex quo ergo bonus dñs
merito ei seruendū potius q̄ alteri. Nam
iustū. facile. et vtile persuadent sibi esse ser-
uendū. Iustum. quia nobilis quo nullus
dignior. vnde non sufficit ad hoc angelus
vt ei seruiat homo. multo minus dyabol⁹.
Apocal. xij. Vide ne feceris conseru⁹ em-
tuus sum. Item facile. quia mandata eius
gratia nō sunt. p̄ma **Johannis. v.** Wa-
tibi. c. j. Jugum em̄ meū suauē est. Non sic
dyabolus. De quo **Diere. xvi.** dicit. Ser-
uieris dis alicuius qui non dabunt vobis
requies. Item vtile est sibi seruire quia li-
beralis et potens volens plene remunera-
re. **Matth. xxv.** Euge serue bone et fidelis
quia in pauca fuisti fidelis. supra multa te
constituaz. Non sic dyabolus qui seruos
suos perdit **Johan. x.** Fur nō venit nisi vt
furet et macet et perdat. Iste est Abime-
lech q̄ seruos perdit et perditur cum illis.
Judicij. i. Tertio benignitas nostri crea-
toris apparet in bonitate educaciōis. **Uñ**
dicit de eo q̄ est bonus pastor. Pascit autē
nos quadruplici alimento. Primum est cor-

poralis alimonie. hūc cibū etiam p̄stat ir-
rationabilib⁹ animalib⁹. **Unde ps.** **Oculi**
omniū in te sperāt dñe. et tu das escā illo-
rum in tempe oportuno. Item idem. Qui
dat escant omī carni. Sed certe pauca sūt
q̄ hunc cibū a deo se habere cōfitentur di.
Si nō laborarem nihil haberē. Stultici-
cia. Responde queso q̄s dedit tibi mēbra
ad laborandū. secūdo q̄s dedit sapientiaz
et industriā ad inueniendū. tertio quis dat
profectū ad consequendū et perficiendum
opus inceptū. nōne deus. Ergo q̄d habes
quod nō accepisti. j. **Coz. iij.** **Et si accepi-**
sti q̄d gloriaris quasi non accepisti. Nam
nec parētes tui tibi reliquere potuissent
nisi thesaurizassent. nec thesaurizassent ni-
si sciussent. nec sciussent nisi a deo accepis-
sent. Ergo a deo potius habetur q̄d habe-
tur a parentib⁹. nec fortuna tibi conferre
quicq; potest p̄ter deū. Nam ceca est pro-
speritas sine auxilio diuino. sicut deducit
Henric⁹ de ymaria li. de perfectōne inte-
rioris hominis li. xij. c. j. tractās illud **Jo-**
hannis. xv. Sine me nihil potestis facere
Nōne sic est. Nam quid prodest nostra in-
dustria sine deo cū omnia etiā que toto an-
no ymo tota vita laboram⁹ et conquirim⁹.
vnius hore momento sepins contingit re-
digi in fauillā deo solo p̄mittente. q̄d si vo-
lente vel precipiente et nosipsi in nihilum
verteremur **Treno. iij.** **Discōne domini**
q̄a nō sumus cōsumpti. Secūdu alimē-
tum est spūalis intelligētie. Libus em̄ spi-
ritualis est verbū dei. q̄ anima pascit p̄-
eram eius intelligētiā. **Unde ps.** **Domī-**
nus regit me et nichil michi deerit. in loco
pascue tibi me collocauit. **Super aquaz re-**
fectionis educauit me animā meā cōuer-
tit. **Matth. iij.** Non in solo pane viuit ho-
mo. sed in omni verbo q̄d procedit de ore
dei. **Et quib⁹ patz q̄ seculares et vani sper-**
nentes auditiōē verbi dei. quantūcūq;
habundēt temporalib⁹ delicijs famelici sunt
et mortui. pater quia in solo pane corpora-
li volunt viuere q̄d esse nō potest. **Lum ei**
compositi sunt ex corpore et anima. patz q̄
sicut corpus viuit pane materiali. ita ania
debet nutriri pane spūali verbi dei. **Alio-**
qn talis homo nō viuit p̄fecte et plene. sed
semiplene. et p̄ cōsequēs est semiuu⁹. quia
solū viuit fm corp⁹. nō autē fm animā. et p̄
p̄ns tal⁹ hō nō est hō. **Ecce pulcra conclusio**

q̄ nō audiens verbū dei nō est hō. Unde
 Iſa. i. Nisi dñs reliquisset nobis semē sibi
 sui sic Sodoma fuisset. ⁊ quasi Homoz
 ra similes essem⁹. Constat autē q̄ Sodo/
 mite puertētes ordinē nature. nō merebā/
 tur dici homines nec habitare cū homib⁹
 in terra. Ideo submersi sunt cū demonib⁹
 in infernū. vt dicit **Hei. xix.** Tertū alimen/
 tum est sacramentalis eucharistie De quo
 Job. vi. Nisi manducaueritis carnes filij
 hominis nō habebitis vitā in vobis. Sz
 attende istius cibi magnitudinē. Dicit em̄
 de ipō q̄ est panis angeloz. **Sapientie. xvi.**
 Panem angeloz p̄stitisti eis. paratum de
 celo. habentē omne delectamentū et omnes
 saporē ⁊ suauitatis. Quod pro tanto dico
 vt sciat se debere fore magnū qui mandu/
 caturus est hunc panē. Unde Augustino
 dicitur est in li. **psal. Libus sum grandis.**
 cresce ⁊ manducabis me. Dicit Salomō
 ait. Ad mensam magnā sedisti. scito q̄ ta/
 lia te oportet p̄bere. **Orationem** recordare/
 mur quid accepim⁹ in hoc sacramēto vti/
 nā caueremus a reciduo isto tempore ne in/
 diciū manducarem⁹ ⁊ biberemus. **i. Cor.**
vj. Indigne sumit qui cōmittit ea que no/
 uiter accedendo dimiserat ad tempus In/
 digne cōmunicat q̄ cicit tantū dñm ita re/
 center hospitatum. Dicit apl⁹ clamat. **ij.**
Cor. vi. Dormamur vos ne inuanū grām
 dei recipiatis. Et itez. Noli negligere gra/
 tiā q̄ in te est. **i. Thimo. iij.** Glosa. Gratias
 dei inuanū recipit q̄ post remissionē pctōz
 in bonis operib⁹ se nō exercet. **Quō** Greg⁹
 dicit q̄ grā vacua eē nō potest in bonis. qz
 semper operat magna si est et vbi est. Si
 autē operari negligit grā non est. Quartū
 alimentū est celestis glorie q̄ non pascunt
 nisi electi i celo. Unde illud **Lu. xxiij.** Ego
 dispono vobis sicut disposuit mibi pater
 meus regnū vt edatis et bibatis in regno
 meo. Et itez. Beatus qui manducat panē
 in regno dei. De his pascuis **Ezech. xxxij.**
 dicitur. In pascuis vberimis pascā eos.
 in montib⁹ excellis erunt pascue eozū. Et
 tū de pmo pncipali.

Dixi secundo

q̄ in verbis p̄
 missis tangit
 p̄ciositas nre redemptionis. cū dicitur. dar ani
 mā suā. Magn⁹ affectus charitatis ostendit
 tur in trib⁹ p̄mis effectib⁹ benignitatis. scz
 q̄ creator nre fact⁹ est nobis bonus mgt in

struendo de vita eterna. vt sciamus ad es
 puenire. Secundo q̄ factus est bon⁹ dñs
 in gubernando ⁊ regendo. ne contingat nos
 in aliquo sub eius regimine deordinari.
 Tertio q̄ factus est bonus pastor in edu/
 cando. ne contingat nos in vita deficere et
 defectu nutritiēti et alimentari vtriusq̄ bo/
 minis. Sed certe maximū benignitatis est
 signū q̄ animā suam dignatus est ponere
 pro animab⁹ nostris. vltra quā charitates
 nemo maiorē habet **Job. xv.** Unde. **i. Jo**
bannis. iij. In hoc est charitas dei in nob⁹
 quoniā ipse posuit animā suam pro nob⁹.
 Aria autē dicunt h de eius miracula et inez/
 narrabili bonitate quā tribuit nob⁹ in
 sua passione. **Primo** q̄ passio sua fuit ni/
 mis liberalis et gratiosa. Unde dicit. dar.
 Non em̄ cōmutauit nobiscū de simili qui
 om̄ino indigni eram⁹ in om̄ib⁹ et insufficient/
 entes. **Roz. viij.** Non sunt cōdigne passio/
 nes huius t̄pis. Nec vendit dit pro aliquo
 precio **Job. xxxij.** Non dabitur aurū ob/
 risum. i. fulgidū pro co. nec accōmodauit
 ad temp⁹. sed donauit se p nob⁹ p̄petuo.
 solūes p nob⁹ liberaliter qd tenebamur.
Ps. Que non rapui tunc exolvebā. Ideo
 dicit notanter. dar. Secūdo ostenditur q̄
 passio xpi fuit nimis chara ⁊ preciosa in h
 q̄ dedit animā qua nihil precios⁹ estimari
 potest. etiam si totus mundus ad vniuers
 anime estimationē conferat. vt dicit salua/
 tor **Matth. xvi.** Quid prodest homini. ⁊c.
 Et **Matth. vi.** Nonne anima plus est q̄
 esca. Et ratio quia om̄es alie creature spe/
 cies sunt aliqualis similitudinis dei. cum
 sint quedam vestigia similitudinis dei. Sz
 valde remotissime ab eius perfectione di/
 stantes. anima vero humana est ad yma/
 ginem dei facta et similitudinē eius. ⁊ per/
 sequens valde p̄pina perfectioni eius.
 Quod si non esset nō diceretur hominib⁹
 Estote p̄fecti sicut pater vester celestis p̄/
 ctus est **Matth. v.** Lum autē christus nō
 solum fuit homo sed etiā de⁹ pars ⁊ aia
 eius ex diuisione cū verbo in vna p̄sona
 fuit maxime p̄fecto⁹. Dicit de ea dicit q̄ nō
 ad mēsurā dar⁹ est ei spūs sic nob⁹ **Job. iij.**
 et. i. Unde. Vidim⁹ cū plenū grā et p̄rate.
 Tāte q̄ p̄fecto⁹ aiaz plenā oib⁹ bonis. Sz
 c̄is. beatitudinib⁹. fructib⁹. vobib⁹. ⁊ alijs
 om̄ib⁹ copiosissime dōtata. dare p nob⁹
 pctōib⁹ nōne excedit om̄es nram estimā

¶ Unica secūda post pascha

tionē et sufficiētā. **Un̄** Hier. xij. dicit. Dedi dilectā animā meā in manū inimicorū. q. d. recordare qd fecerim p re. **Eccl̄. xxiij.** Brāz fideiūssoris tui ne obliuiscaris. dedit em̄ p re animā suā. Et bis p3 q magne repu/ tarōis debet esse apud nos memoriā pas/ sionis xpi. q dedit tam liberaliter animāz tam p̄ciosā. suā propriā nō alienā.

L Si autē queris qd lucrī aut quid magni nobis acciderit aut euenerit ex mor/ te et passione xpi. Rūdeo tibi. certe q maxi/ ma necessitas fuit vt xps poneret animāz suā pro nobis p passionē suā. Peccatum em̄ quantū ad p̄ns quatuor mala confert nobis. Nam p̄mo tollit nobis locum. per/ uertit motū. corrumpit affectū. et obstringit p reatum ad penā. De p̄mo p3. Nam om/ nis creatura habet locū fm̄ exigentiā et forme sue debitū. ita vt q̄nto creatura no/ bilior tanto locū ei debet altior. Et h̄ p3 in om̄ibz creaturis. Differūt em̄ spēs crea/ turāz ab inuicēz ita q due eq̄les inueniri nō possunt. Unde p3 q in celo archange/ li sunt sup angelos. p̄ncipatus sup archan/ gelos. et p̄ates sup p̄ncipatus. et sic d̄ alijs. Et hoc idem p3 in corporibz. qz sup terrā est aqua. et sup aquā est aer. et sup aerē est ignis. et sup ignem est celū stellarū. et super celum stellarū est celum cristallinū. sup qd est celum empireū. qd q̄a est nobilissimūz ē sup om̄e celū locatū. Hoc idem patet in rebus elementatis. Nam supra ligna est me/ tallū. et sup metalla sūt herbe. et sup herbas sūt animalia. et sup aialia sūt homines. Et sic fm̄ gradū nature hō est supior i na/ tura. Et ideo om̄ibz creatur̄z in p̄mo: dio creatōis rerum hō om̄ibz est prepositus.

Un̄ Beā. ij. Ut p̄sit piscibz maris et volu/ cribz celi. Et hūc gradū hō nobilis ami/ serat p p̄ctm̄. Unde sicut in gradu nature hō fuit altior aū p̄ctm̄. ita inferior fact⁹ est post p̄ctm̄. qz p̄ctm̄ ignobilitat et vilificat aīaz. et ponit in ea turpissimā formā. p̄pter qd dicit Aug⁹. q p̄ctōz nō est dign⁹ pane q̄ v̄scit. Rō aut h̄ p̄r esse. qz oīs creatā qn/ tūcūqz sit vilis gerit aliquā similitudinē crea/ toris ad min⁹ in esse. P̄ctm̄ autē ē recessus ab esse. Et cū homo peccat efficitur nichil p̄pter qd h̄z potius dissimilitudinē q̄ simi/ litudinē. Unde Aug⁹. dicit in li. confes. q inuenit se longe esse a deo in regione dissi/ militudinis. Passione autē xpi p̄ctm̄ delet

Juxta illud **Apoca. j.** Dilēxit nos et lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. q peccatores lauant. sed delēto p̄ctō restituit locū. **Un̄** ad **Heb. d̄.** Q̄rta sacrificatio quicq̄d erat delēuit. In signū h̄ sc̄i p̄tes de limbo educti p̄ducti sunt vsqz ad celūz. Ac si diceret. qz p passionē xpi in qua xps dedit aīaz suā locus humane nature debi/ tus fm̄ eius p̄menā originē restitutus est. Et sic p3 q̄nta vtilitas fuit dante animāz xpo p nobis. Et est triplex gradus dilecti/ onis p̄ctm̄. Prim⁹ impēdere p salute ip̄i? ep̄alia. vel ea totaliter vel p̄ctularit̄ admi/ nistrādo. **j. Loz. xij.** Tradidi oēs subz in vsuz pauperū. **Secūdo** exponere corp⁹ labo/ ribz. fatigatōibz. tribulatōibz. **ij. Thimo. ij.** Laboraui vsqz ad vincula p̄vīa exhorta/ tione. **Tertio** ponere aīaz. **j. Job. ij.** In h̄ cognouim⁹ charitatē dei in nob. vt sic ipse posuit aīaz suā p nobis. ita et nos. Et h̄ in necessitate est p̄cepti. extra necessitatem est p̄fectionis. Anima autē h̄ intelligit pur vi/ uificat corpus. nō put viuificat a deo. Se/ cūdo p̄ctm̄ peruertit motū. Quicūqz enim aliquid opat̄ intendit aliquez finem. aliter eius operatio non pueniret in finē. et qui/ cūqz mouet intendit terminū ad quē debz puenire et in ip̄o quiescere. Terminus autē in quo natura rōnalis quiescit est sol⁹ de⁹. Nam appetitus naturalis i nullo bono crea/ to potest h̄re quietem nisi pueniat ad deū. Juxta illud **Aug⁹.** Fecisti nos ad te. et in/ quietū est cor nostrū donec fuerit ad te. Et qz homo locū sue quietis diligit. et il/ lud qd diligit diligenter inspicit. Juxta il/ lud p̄uērbū. **Ubi est cor tuū. ibi oculus.** Ideo natura fecit hominē rectū et oculos posuit ei in alto ad respiciendū quietē sue terminū. Juxta illud **Quidij.** Os hominī sublimē dedit celumqz videre. Iussit et ere/ ctos ad sydera tollere vultus. Sed p̄ctm̄ p̄uertit istum motū. Ratio. quia peccatus est graue. Juxta illud ps̄. **Sicut on⁹ gra/ ue grauate sunt sup me. Quod patet.** quia an gelum peccantem celū ferre non potuit sed in infernū dimerisit. Nec solum aggra/ uat sed etiā momētaneē deprimit. Unde **Job. xij.** In puncto ad inferna descendit. Et **Luce. x.** Videbam sathanam quasi sul/ gur de celo cadentes. **Sed di.** Unde est dñe qz hodie multi peccatores etiā mani/ festissimū nō descendūt in infernū. Rūdeo

q̄ h̄ est ex passione x̄pi in qua x̄pus posuit animā suā ut nobis obtineret locū penitētie. Cū ip̄e dixit. Ego si exaltatus fuero a terra. oīa trahā ad meip̄m. Quantū cūq̄ h̄ peccatū graue sit hodie tanta facilitas venie p̄z. q̄ ad vnū gemitū peccatū dimittitur. Sicut patet de publicano Luce. xxiij. Et h̄ non est nisi p̄ passionem x̄pi. Tertio peccatum corrūpit affectum. Et est peccatus sicut humor frigidus et reumaticus q̄ tollit appetitū. Sic peccatoribus nichil sp̄iale sapit. q̄ si dulcedinē sp̄ialem gustarēt omnia mundana derelinquerent. Iuxta illud Augusti. Gustato sp̄u desipit oīs caro. X̄pus autē p̄ suam passionē n̄m affectū accēdit. Iuxta illud Berni. Sup̄ oīa te amabilem reddidit mihi bone ih̄u calix passiois tue quē p̄ me bibisti. Extēsiō est omnium mebrorū x̄pi q̄b̄ nos q̄i ad se trahere videt istū denotat affectū. Et sic p̄z tertia utilitas ex eo q̄ x̄pus posuit aīaz suā p̄ nob. Quarto peccatū p̄stringit p̄ reatū ad penā. Hoc est extēgit iusticia dei ut q̄cūq̄ peccat puniat. Penā at̄ pensat ex culpa. Culpa at̄ d̄z pensari ex p̄te eius in quē peccat. q̄z maius peccatū est quā peccat in bonū infinitū. sc̄z i deū. cuius p̄cepta p̄tēnunt. vñ penā p̄ pctō debita erat eterna. sc̄z x̄pus p̄ suā passionē peccata n̄ra tulit sup̄ lignū. i. penā pctū ptulit in corpe suo. ut d̄z in eplā hodierna. Hā passio x̄pi in q̄ x̄pus posuit aīaz suā fuit tan te p̄tū q̄ sufficit ad expiandū oīa peccata totius mūdi. etiā si essent mille mundi. Unde per hanc eius passionē organa omnia sacramenta. q̄ a passione x̄pi sumpserunt virtutē. ut baptisimus abluōnē. penitentiā. remissionē. Dec̄ q̄ fuit necessitas passionis x̄pi. quia ita efficax est et utilis merito d̄z p̄ciosa et gratiosa. Et h̄ de secundo.

Dixi tertio q̄ in verbis p̄missis describit benignitas n̄ri redēptoris et dignitate hūane p̄ditiois. cū d̄z. pro oīmb̄ suis. Certe magna dignitas hūane conditionis eē ouen dei. Pro q̄ sciendū q̄ sicut in p̄tī vita. ita et in futura semp̄ erūt duo d̄ni et pastores. et duplices serui seu oues videlicet x̄pus et dyabolus. X̄pus autē habet oues suas signatas ex q̄b̄ cognoscunt eē sue. et dyabolus suas. Verū tamen in hoc est differentia. X̄ serui dei dicuntur oues

pter innocentia. Serui autē dyaboli dicuntur hedi seu hirci p̄pter ferocē in m̄si dicit. Et iste ordo sicut est h̄ in statu vie sic erit i statu fufe vite. **Math. xxy.** Statuer oues q̄dē a dextris. hēdos at̄ a sinistris. Sc̄m hoc q̄ x̄pus dicit h̄ oues suas fideles illos in quibus operata est passio sua effectū salutis. Sicut autē videm̄ q̄ pastor bonus discernit oues suas ab extraneis aut p̄ colorem aut per signū aut p̄ vocem. Ita x̄pus fideles suos cognoscit p̄mo per colorem. Color est omniū x̄pi est simul mixtus albus et niger. Sed omniū dyaboli est aut albus t̄m̄ aut niger t̄m̄. Figura habet **Genesis. xxx.** vbi oues Jacob erant albe et nigre simul. Sed Laban debuerunt esse nigre t̄m̄ et albe t̄m̄. Color niger t̄m̄ sine albedine significat t̄m̄ nigredinē et obscuritatē. sc̄z nullo lam habentē virtutis puritatē. ut est oīno in malis. de q̄b̄ d̄z **Roz. i.** Obscuratus est insipiens cor eorū. Color albus t̄m̄ significat ypocritisim superficialē illoz q̄ sicut vult sepulcra dealbata. intus autē ferida. **Mat. xxij.** Et h̄ est color hēdoz dyaboli. Color autem omniū x̄pi est simul mixtus. albus p̄ interiorē puritatē innocentie. et niger p̄ exteriorē humilitatē p̄uersationis et p̄cientie. De quo d̄z **Lanticoz. j.** Nigra sum. sed formosa. Ecce simul nigra aīa p̄ humilitatē exterioris p̄uersationis. sed formosa per puritatem innocentie interioris affectiois et recte intentionis. Sc̄o discernit x̄pus oues suas p̄ signum. Istud autē signum est charitatis. De q̄ **Ep̄b. j.** Signati estis sp̄u p̄missionis dei. Istud est signum quo postes domus in superliminari signari p̄cipiunt. **Ezo. xij.** Et **Ezech. ix.** Quod si quis non habuerit peribit a vastante angelo. quia qui charitatem non habet frustra querit in alijs placere deo. **i. Loz. xij.** Si linguis hominum loquar. charitates autē non habeam nihil sum. Dicunt autem doctores q̄ etiā deus i electis suis habet certū signum sue p̄destinationis q̄ signauit eos. Iuxta illud ap̄l. Nonne deus q̄ sunt ei. in m̄ q̄ sine hō peccat sine sit in grā sp̄ illud signū manet in eo in illū sine et effectū ut terreat inimici ei et accedant amici eius. De q̄ exp̄esse habetur de pe. dist. ij. firmū. et est dictū Augu. in li. de correptione et gratia. nota in ca. firmū. sic dicit. Firmū fundamentū dei stat immobile

Dominica tertia post pascha

habēs signaculū h. scz qz scit de q sunt ep.
Dicit glosa pma q illi qz de elegit r imo/
biliter i fide fundavit pfeuerat firmi. Qui
at perit nō erat finaliter de fudamēto r de
pdestinat. Quale at sic illud signaculū qd
est impssum talibz dicit glo. q. q. mēti talū
est impssū qd dā in signū. amies vt accedat
inimic at vt territi fugiat. r h etiā sic dum
sunt mali. vñ scit de q sunt ep. ij. **Thio. ij.**
id est. amat et defendit pdestinatos suos.
etiā dum sunt mali. Et nota p h q eos pri
nue munit apparet hostibus r amicis q ipi
sunt signaculū dei inter pdestinatos. Na
bent em pdestinati etiā dū sunt mali qndā
caracterē q distinguunt a damnādis. Un
et tribu Juda duodeci milia signati. Ter
tio tps cogitit oues suas pvoce. **Uox em**
ouiu tpi est blanda dulcis r hūil. Nā electi
dei r si oia māsuete faciūt. maxie tñ in ver/
bis dulces sūt. **Iuxta illd Eccl. xlv.** In ver
bis suis mōstra placauit. qd tūc fit qñ ele/
cti dei etiā tirānos mūdi dulcedine vboz
cōprehēdūt. Un eis dicitur est a xpo. **Dabo**
vob os r sapiāz cui nō potest resistere oēs
aduersarij vñ. **Lu. xxi.** Cōtra at. oues dia
boli loquūt pacē cū primo suo. mala at in
cordibz eoz. **Et itez in ps.** Verba oris ei
iniquitas et dol. Tales em publice bonos
inimāz. occulte detrahūt. r vbi pnt perse/
quunt. De qbz in ps. Sedens aduersus
frēm tuū loquebaris. et aduersum filium
matris tue ponebas scandalū rē. Quis qz
h bz colorē albū p interiorē puritatē. nigz
per exterioris quersatōis hūilitatē. s. gnū
charitatē p deuorēm ad dñm. affectiōem
r vocis dulcedinē p pietatē allocutiōem. Ne
h est ouis p qua xps posuit aīaz suā. vt sic
eam per grām hic sibi eligeret et in futuro
ad dextrā in glā circa se statueret. Quod
nobis p̄stare dignet pater et filius r spūs/
sanctus Amen.

Dominica tertia post pascha. I

Sermo. LXXV

Mundus gaude
bit vos autem tristabimini. s. z
tristitia v̄a vertetur in gaudium.
Job. xxi. Si non esset alia p̄solatio electo
rū dei in hac vita ad tribulatiōes et miseri
as h mundi equanimiter pferendas r tol
lerandas. satis posset sufficere p̄ntis euan
gelij illa xpi animatiō qua p̄fortando suos

r mūdi transitoria momentaneāqz volup/
tatem. r perpetuā ac in eternū mansuram
iocunditatē oībz suis preparatam p̄di/
cit. Quoz vtrūqz in v̄bis p̄positis h expri
mit. quia mundus gaudebit. vos autē con
tristabimini. sed tristitia v̄a vertet in gau
dium. r gaudium v̄riqz tale qd nemo tollet a
vobis. **Unde Aug.** in quadā omel. super
eplaz **Johānis** tractans illud **Mundus**
transit r p̄cipiscētia eius. dicit. Quid vis:
vtrū amare temporalia et transire cum tem/
pore. an xpm amare et i eternū vivere. Et
qbz patere potest differētia inter filios sc̄i
et filios dei. quia filij seculi amant gaudia
transitoria. filij autē dei gaudia eterna. Fi
lij seculi amant asperitatē veram. iocundi
tatem falsam. certum dolorem incertā yo/
luptatem. durū laborem. tūmidam quietē
rem plenam miseria. spem beatitudis ina/
nem. **Inquit Aug.** supra ps. **E**contra x̄o
electi dei et filij eius spūs sancto adoptati r
si habent tristitiā corpōris sed tñ leticiā
retinent mentis. **G**audium enim eoz est nō
de creatura sed creatore. cui cōparat. alim/
de oībz iocunditas meror est. oībzqz sua
uitas dolor est. oībz dulce amar. oībz de/
corū fedū. oībz quod delectare potest mo/
lestum. **inquit Bern.** in quodam sermone.
Ecce quanta differētia inter filios seculi
et dei. **E**st insuper et alia. quia finaliter fi/
lij seculi in se merores inuenient. qui dere
licto creatore gaudium in se querebant. **In**
quit **Gre. xij. li. moral.** **U**nde **Seneca** ta/
le gaudium vocat potius inicuū future tri
sticie. **E**plā. lxxij. **E**contra x̄o electi dei qui
pro creatore suo seculi miseria p̄turbario
nes r calamitates sustinuerūt. finaliter illuc
perducent vbi erit semp summa securitas.
summa felicitas. felix libertas. felix beati/
tudo. vbi erunt homines angelis similes.
Inquit Aug. in li. de vtilitate agende pe/
nitentie. **H**anc autē differētia saluator in/
nuens in verbis thematis dicit. **M**undus
gaudebit. scz ad tempus. vt postmodū lu/
geat. vos autē cōtristabimini. sed tristitia
vestra vertetur in gaudium. **I**n qbz verbis
tria tangunt. **P**rimo filioz huius seculi mo/
mētanea vanitas. cū dicit **Mundus** gau/
debit. **S**ecō electoz dei meritoria penali/
tas. cū dicit. vos autē cōtristabimini. **T**ertio
describit eoz p̄matoria felicitas. cum dicit.
sed tristitia v̄a vertet in gaudium.